

Αναδημοσίευση από την [Εφημερίδα των Συντακτών](#)

Με στόχο μια συνολική στρατηγική απάντηση στον σύγχρονο καπιταλισμό, το **Νέο Αριστερό Ρεύμα για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση** ανοίγει τον διάλογο στην πορεία για το **4ο Συνεδριό του**.

Ζούμε ήδη μια νέα φάση της υπεραντιδραστικής, αντεργατικής, πολεμικής εκστρατείας του κεφαλαίου για να υπερβεί τη δομική του κρίση.

Σε διεθνές επίπεδο εκδηλώνεται με την πολιτική Τραμπ και με την πολεμική προετοιμασία και στρατιωτική ανασυγκρότηση της Ε.Ε.

Με τον κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό απέναντι στις ελπιδοφόρες αντιστάσεις, όπως στη σύνοδο του **G20** στο Αμβούργο.

Στο εσωτερικό, με τα νέα κύματα εργατικής και νεολαιίστικης γενοκτονίας της πολιτικής κυβέρνησης-Ε.Ε., μέχρι το 2060. Με τα σύννεφα πολέμου να πυκνώνουν στη γειτονιά μας.

Συζητάμε για μια απάντηση με στόχο την **ανατροπή του ολοκληρωτικού καπιταλισμού**, που οι ποιοτικές αλλαγές του οδηγούν σε έκρηξη την εκμετάλλευση, την καταπίεση και τους πολέμους.

Οι θέσεις της Π.Ε. υπογραμμίζουν ότι «για να υπάρξει νικηφόρος αντικαπιταλισμός πρέπει να είναι βαθιά και με σύγχρονο τρόπο κομμουνιστικός και επαναστατικός».

Μια απάντηση που, ταυτόχρονα, επιχειρεί να αναδείξει τον τακτικό πολιτικό στόχο.

Υπογραμμίζοντας ότι η ανατροπή της μνημονιακής επιδρομής, της λιτότητας και της επιτροπείας απαιτεί την ανατροπή της αστικής πολιτικής που, με όργανο τη συμμαχία κυβέρνησης - Ε.Ε. - ΔΝΤ - κεφαλαίου, προωθεί την πιο βάρβαρη ανασυγκρότηση του ελληνικού καπιταλισμού μετά τον Εμφύλιο.

Είναι αναγκαία, ωστόσο, μια **σύγχρονη επαναστατική κομμουνιστική Αριστερά**. Που θα υπερβεί τα προγράμματα και τα κόμματα που έκαναν θεωρία την εγκατάλειψη της επανάστασης και του κομμουνισμού στο όνομα της «**τακτικής**», που αρνούνται τον διεθνιστικό χαρακτήρα της κομμουνιστικής λύσης μέσω της «**εθνικοποίησης**» της πολιτικής τους και τελικά της υποταγής στην **κοινοβουλευτική λογική** και την **αστική διαχείριση**.

Αλλά γι' αυτό απαιτούνται τομές σε όλα τα επίπεδα και όχι αναπαραγωγή της λογικής ΣΥΡΙΖΑ.

Η θέση μας για την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝ.ΕΛΛ. είναι ότι

«**αποτελεί κυβέρνηση αστική, κλιμάκωσης, εμπέδωσης και επικίνδυνης δικαιολόγησης των αντιδραστικών αντεργατικών αναδιαρθρώσεων (μνημονιακών και άλλων), εχθρική προς τον λαό, που καμία σχέση δεν έχει με την Αριστερά**».

Επιλογή μας είναι να αντιπαρατεθούμε με τον νέο διπολισμό και τα διλήμματα που προωθούν η νέα μνημονιακή σοσιαλδημοκρατία με κέντρο τον ΣΥΡΙΖΑ και η νεοφιλελεύθερη Νέα Δημοκρατία με τους συμμάχους της.

Αυτή τη στρατηγική και τακτική απάντηση μπορούν να υπηρετήσουν το **αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα πάλης** και το **Αντικαπιταλιστικό Εργατικό Μέτωπο**.

Στο πολιτικό επίπεδο συμβάλλουμε στην οικοδόμηση του πόλου της αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής Αριστεράς, καθώς και στην αναβάθμιση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, που αποτελεί βήμα σε αυτή την κατεύθυνση.

Δεν συγκροτούν, κατά τη γνώμη μας, μια νέα Αριστερά τα αστικοδιαχειριστικά ή ρεφορμιστικά ρεύματα τύπου Κόρμπιν, Σάντερς, Μελανσόν, Ποδέμος, όπως και ο ΣΥΡΙΖΑ πριν από το 2015.

Για την προώθηση αυτής της μετωπικής λογικής επιδιώκουμε την πολιτική συνεργασία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ με τις **αντικαπιταλιστικές, αντι-Ε.Ε., αντιιμπεριαλιστικές δυνάμεις, που διαχωρίζονται από τις δυνάμεις που αναπαράγουν μια νεο-διαχειριστική, νεο-συριζαϊκή λογική**.

Η πρόταση συνολικής πολιτικής συνεργασίας δεν μπορεί να απευθυνθεί, με βάση τις θέσεις

τους, σε ΚΚΕ και ΛΑ.Ε., δυνάμεις με τις οποίες επιδιώκεται βεβαίως η **υπεραναγκαία και πολύτιμη κοινή δράση** μέσα στα σωματεία και τους μαζικούς φορείς.

Σχεδιάζουμε πρακτικά ένα τολμηρό άνοιγμα στο διάσπαρτο δυναμικό που αποδεσμεύεται από τον ΣΥΡΙΖΑ και αναζητά τις βαθύτερες αιτίες της ενσωμάτωσής του στο αστικό μνημονιακό στρατόπεδο.

Που φτάνει στην εκτίμηση πως **μέσα στην ευρωζώνη και την Ε.Ε., χωρίς σύγκρουση και ρήξη με το κεφάλαιο** και το σύστημα, δεν μπορεί να υπάρξει ουσιαστική βελτίωση της ζωής των εργαζομένων.

Πως η ανατροπή της κυρίαρχης πολιτικής απαιτεί οργανωμένο και συνειδητοποιημένο λαό, πως δεν γίνεται κυρίως με τα ψηφοδέλτια.

Η πρότασή για νέο πρόγραμμα και κόμμα κομμουνιστικής απελευθέρωσης ενισχύει τη λογική αυτή.

Απευθύνεται στο υπαρκτό δυναμικό συνειδητών δυνάμεων (εργατικών πρωτοποριών, οργανώσεων, ανένταχτων κομμουνιστών) που κατανοούν και «υπηρετούν» την κομμουνιστική αναγκαιότητα, δυνατότητα και τάση της εποχής.

Πρόκειται για συντρόφους και συλλογικότητες, μαζί και το ΝΑΡ, που δεν «προσαρμόζονται» στην ηττημένη στρατηγική και τακτική του παραδοσιακού κομμουνιστικού κινήματος ούτε στις ευρω-διαχειριστικές ή μεταμοντέρνες αντιλήψεις, στο όνομα του «ρεαλισμού» και της επαφής με «πλατιές μάζες».

Με κριτικό και αυτοκριτικό τρόπο επιχειρούμε να αναπτύξουμε ένα συνολικό πολιτικό σχέδιο.

Για τη μετάβαση από την καπιταλιστική αντεπανάσταση στο άλμα της αντικαπιταλιστικής επανάστασης με νέο κομμουνιστικό ορίζοντα.

Με καθοριστική κινητήρια δύναμη την εργατική τάξη και τη δημιουργική δυνατότητα μαζί με τους συμμάχους της να οικοδομήσει μια νέα κομμουνιστική κοινωνία.

Στα εκατό χρόνια από το μεγάλο άλμα της Οκτωβριανής Επανάστασης, με τη **διπλή εμπειρία της νίκης και της ήττας** των επαναστατικών κυμάτων του 20ού αιώνα, θα συμβάλουμε σε έναν ευρύτερο διάλογο.

Απέναντι στο συστημικό ΤΙΝΑ, να διαμορφώσουμε το σύγχρονο εργατικό και επαναστατικό ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ. Για το ψωμί - δουλειά - ειρήνη - ελευθερία της εποχής μας και την αντικαπιταλιστική ανατροπή της αντιδραστικής εκστρατείας του κεφαλαίου.

Για τη συγκρότηση του επαναστατικού υποκειμένου με στόχο την επανάσταση, για μια νέα κομμουνιστική ελπίδα.